

ВПЛИВ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ НА ФОРМУВАННЯ СВИТОГЛЯДУ СУЧАСНИХ УКРАЇНЦІВ

Наразі відбувається певне відродження української культури, повернення до її витоків. Це дає нам надію на позитивний подальший розвиток як державотворчого процесу так і самоідентифікації нашого народу. Адже саме зв'язок з джерелами, знання свого походження допомагає побачити наше місце у сучасній історії. Звичайно ж, для цього необхідно не зацикловатись на одному з культурних пластів, а крокувати вперед, пізнаючи все більше забутого. Процес переосмислення того, що дійшло до нас крізь віки, як у матеріальних (археологічні знахідки) так і у нематеріальних (усна народна творчість, традиції, звичаї) формах є однією з найважливіших сходинок у пізнанні самих себе.

У нашій історії забагато обірваних ниток, перекручених фактів, замовчувань та певно найсуттєвішим її питанням є мовне. Багато хто вважає, що ми самі винні у втраті власних коренів, адже зараз багато українців навіть не розмовляють рідною мовою. Звичайно у цьому є раціональне зерно, відома письменниця Ліна Костенко пише: «Нації вмирають не від інфаркту, спочатку їм відбирає мову». Проте варто згадати, що українська мова потерпіла багато заборон саме зі сторони влади. Згадаймо хоча б Емський указ та Валуєвський циркуляр.

У народі кажуть: «Рідна мова – це та, якою мати співала колискову», і, мені здається, немає зараз в Україні родини, де діти виростили чи ростуть без українських колиханок, отже ми ще маємо силу і бережемо власну культуру, не оглядаючись на трагічне минуле. Ми часто не помічаємо наскільки дійсно просунулись вперед, адже людській натурі властивий скептицизм щодо власних дій. Просто багатьом українцям не дає спокою комплекс меншовартості, той, який в нас заклали ще з часів Російської Імперії. Кількості «русифікацій» певно і не перерахувати, хоча загалом в усьому є свої позитивні сторони. На сьогоднішній час значна кількість українців є білінгвами, і саме ця якість допомагає їм результативніше навчатися та засвоювати щось нове. Загалом, особисто я вважаю, що у нас є великий потенціал для розвитку власних надбань, культури, збереження чистоти мови. Треба не боятися щось змінювати і завжди пам'ятати про власні корені.

Часто кажуть, що світова спільнота не розуміє нас – українців. Та чи є в тому їх вина? Певно важко зрозуміти народ, що кожної миті стоїть на перехресті іноді роблячи зовсім нелогічний вибір. Світ зрозуміє нас, коли ми самі зможемо впевнено сказати – хто ми. Не просто, бо так сказали мудрі фоліанти чи академіки, а коли переважна більшість українців буде володіти достатнім рівнем знань про витoki своєї культури і, головне, розуміти та приймати власні традиції, мову, і, як належне, пишатися ними і оберігати.

Науковий керівник: Варенко В.М., канд. пед. наук, доцент